

ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΤΟΣ 9ο

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2017

ΤΕΥΧΟΣ 49ο

Οἱ αἵρέσεις

ΜΕΡΟΣ Δ'

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας
ἐναντι τῶν αἱρέσεων καὶ τῶν αἵρετικῶν

**ΣΤ. ΚΕΙΜΕΝΑ – ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΙ – ΑΠΟΦ-
ΘΕΓΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕ-
ΡΩΝ, ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ:**

α) Ἑκκλησία

18. Ἡ Ἐκκλησία ὀνομάζεται **ῥῥαθολική** ἐπειδὴ εἶναι ἀπλωμένη σὲ ὅλην τὴν Οἰκουμένη, ἀπὸ τὴν μία ἄκρη ὡς τὴν ἄλλη ἄκρη τῆς Γῆς, καὶ ἐπειδὴ διδάσκει πλήρως καὶ ἀδιάκοπα ὅλα τὰ δόγματα πού πρέπει νὰ γνωρίζουν οἱ ἄνθρωποι (βλ. καὶ τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεώς μας... (Ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων 313 – 387 π.Χ.). **Συνεπῶς** μέ τὸν ὄρο **ῥῥαθολικοί** δὲν ἐννοοῦμε τοὺς Παπικούς πού χαρακτηρίζονται ἔτσι σήμερον (καὶ δὲν ὑπῆρχαν **ῥῥαθολικοί** τὸν 4^{ον} αἰῶνα μ.Χ., πού διεμορφώοντο τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεώς μας, στίς 2 πρῶτες Οἰκουμενικές Συνόδους).

19. Ἡ Ἐκκλησία, τὸ πραγματικὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ ἀγάπη καὶ φιλανθρωπία, διὰ τῶν ὑγιῶν μελῶν της, τῶν ἁγίων, πολεμᾷ τίς αἵρέσεις, ὅπως τὸ **ἀνοσοποιητικὸ σύστημα** ἐνός ὑγιοῦς ὀργανισμοῦ πολεμᾷ τὸν ἰό πού προκαλεῖ τὴν ἀσθένεια (Μέγας Ἀθανάσιος 298-373 μ.Χ.).

20. Ἐκτός Ἐκκλησίας, οὐδεμία σωτηρία (Ἅγιος Κυπριανὸς Καρχηδόνας 210 – 258 μ.Χ. – Ἐπιστολὴ 72 πρὸς Ἰουβαῖνόν, περί Βαπτίσματος τῶν Αἵρετικῶν).

21. Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης (335 – 394 μ.Χ.), περιγράφει τὴν πνευματικὴ μάχη τῆς Ἐκκλησίας, μέ τὴν αἵρεση καὶ τὴν πλάνη, παραλληλίζοντας τὴν Ἐκκλησία, μέ **ῥῥία πόλη πού πολιορκεῖται** ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς πού εἶναι ἀπέξω καὶ τὴν πολεμοῦν μέ τὴν βοήθειαν τῶν δαιμόνων (Πρὸς Εὐνόμιον).

22. Ἡ Ἐκκλησία οἰκοδόμησε οἶκο πνευματικόν, μέ τὸ νὰ ἀνορθώσει τοὺς πιστοὺς μέ τὴν ὀρθὴ διδασκαλία, ἐνῶ ἡ αἵρεση καταστρέφει, καὶ εἶναι αἰτία θανάτου αἰωνίου (Ἱερὸς Χρυσόστομος – εἰς Παροιμίας).

23. Ὅσες φορές καὶ ἂν ἀναφέρεται στίς αἵρέσεις ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, ἐπισημαίνει τοὺς σοβαροὺς κινδύνους πού προέρχονται ἀπὸ τὴ δράση τους, καθόσον οἱ ὁπαδοὶ τους, πού ἔχουν ἀντεκκλησιαστικὸ φρόνημα καὶ **διασποῦν ἐνσυνείδητα** τὴν ἐκκλησιαστικὴ **κοινωνία**, **νοθεοῦν** μέ τίς κακοδοξίες τους τὴν ὀρθόδοξη διδασκαλία καὶ **λυμαίνονται** «τῆς Ἐκκλησίας τὰ δόγματα». Γι' αὐτὸ καὶ πρόκειται στὴν πραγματικότητα γιὰ τοὺς «τῆς ἀληθείας ἐχθροὺς», οἱ ὅποιοι χρησιμοποιοῦν κάθε μέσο.

24. Κατὰ τὸν **Μέγα Βασίλειον**, ἡ αἵρεση **ῥῥαταράσσει** τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ ἄμεσο ἀποτέλεσμά της, εἶναι ἡ **διακοπὴ τῆς κοινωνίας (=ἐνότητας) τῶν μελῶν της** (Χρήστου, Κοινωνία Ἐκκλησιῶν, σελ. 184).

25. Αἵρεσις ἐστὶ περὶ πίστεως οὐκ ἀληθὴς δόξα (Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς τέλη 7^{ου} αἰῶνος – 749 μ.Χ.).

26. Αἵρεση εἶναι ῥῥ ἐκούσια ἐκτροπὴ ἀπὸ τὴν ἀλήθεια – Κλήμης Ἀλεξανδρείας (150-216 μ.Χ.) (Υπομνήματα τῶν κατὰ τὴν ἀληθὴ φιλοσοφίαν Γνωστικῶν).

27. Κάτι πού ὀδηγεῖ στοῦ ψέμα καὶ στὴν αἵρετικὴ διδασκαλία (Γρηγόριος Νύσσης 335-394 – Ἀντιρρητικὸς Λόγος κατὰ Εὐνομίον).

28. Πόθεν λέγεται αἵρεσις; **Διαλέγει** κάποιος κατὰ ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴ πίστη, **τό ξεχωρίζει καὶ ἀπορρίπτει ὅλα τὰ ὑπόλοιπα** (Μέγας Ἀθανάσιος 298-373 μ.Χ.) (ῥῥσεις καὶ ἐρμηνείας παραβολὴν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου) καὶ συνεχίζει: Ἡ αἵρεση στὸν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅ,τι μὴ βαριὰ ἀρρώστια στοῦ ἀνθρώπινου σῶμα.

“Ένα **καρκίνωμα**, πού ἂν δέν ἐκδιωχθεῖ, θέτει σέ κίνδυνο τήν πνευματική ὑγεία τῶν μελῶν της” (ἴδιος **Μέγας Ἀθανάσιος**).

29. “Ἡ λέξη αἵρεση προέρχεται ἀπό τό **ρῆμα αἰρέω**, πού σημαίνει ἐκλέγω. Οἱ αἰρετικοί ἐπιλέγουν ἓνα κομμάτι τῆς ἀλήθειας, πού τοὺς βοηθᾷ νά στηρίζουν τίς ἀπόψεις τῶν, καί **ἀπορρίπτουν τήν ἀλήθεια** στό σύνολόν της” (**Ἁγ. Πέτρος Ἀλεξανδρείας** -311 μ.Χ.).

30. Κατά τόν **Ὅσιο Νεῖλο τόν Μυροβλήτη** (- 1651 μ.Χ.) ἡ αἵρεση ἔχει τήν ἀρχή της στήν **κενοδοξία**, καί ἐπομένως στήν ὑπερηφάνια τοῦ ἀνθρώπου. Αναφέρει: «Κενοδοξία εἶναι φαντασία τῆς συγκυρίας, φαινομενική φιλοπονία, ἀντίθετη πρὸς τήν ἀλήθεια, **ἀρχηγὸς τῶν αἱρέσεων**, ἐπιθυμία τῆς πρωτοκαθεδρίας. Τριπλὴ γλώσσα τῶν αἰρετικῶν (Περὶ τῶν Κακιῶν, Κεφ. 4).

31. Αἵρεση εἶναι «ἐξέραςμα τῆς ἀσεβείας», ἀμφισβήτηση τῆς διδασκαλίας τῶν προηγούμενων Πατέρων καί τῆς ἱερᾶς Παράδοσης, δέν εἶναι γνώρισμα τῶν ἀληθινῶν διδασκάλων ἀλλὰ τοῦ διαβόλου. (**Μέγας Ἀθανάσιος** – Λόγος κατὰ Εἰδώλων).

32. Ἡ Αἵρεση, γενικά, **μετακινεῖ τὰ δογματικά ὅρια** πού ἔθεσαν οἱ Πατέρες, καί εἶναι αὐτὴ ἡ διασάλευση, ἀγριότερη καί ἀπὸ αὐτὴν πού γίνεται, ὅταν ἡ θάλασσα ἔχει κακὸ καιρὸ.

(**Μέγας Βασίλειος** – 330 – 378 μ.Χ. Περὶ Ἁγίου Πνεύματος Κεφ. Α΄).

33. Οἱ Αἱρέσεις παρουσιάζονται **φαινομενικά** νά προσφέρουν ἀγάπη καί ζεστασιά, ἀλλὰ αὐτὰ δέν εἶναι **γνήσια**... Τὰ θύματά της, **παγιδεύονται στό κάλπηκο**, ἐπειδὴ προηγουμένως δέν **ἀπέκτησαν τήν ἐμπειρία τοῦ ἀληθινοῦ** (π. **Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος** 1931-1996 μ.Χ.).

34. Στὸ Γεροντικὸν ἀναφέρεται, ὅτι ὁ **Μέγας Ὅσιος Ἀγάθων** (14^{ος} αἰών), πού ἦταν φημισμένος γιὰ τίς ἀρετές του, ὅταν θέλησαν συνασκητές του, νά τόν δοκιμάσουν, τόν κατηγόρησαν γιὰ διάφορα σοβαρά ἁμαρτήματα καί αὐτὸς τὰ παραδεχόταν! **Ὅμως, ὅταν τόν κατηγόρησαν γιὰ αἰρετικὸν, αὐτὸς ἀρνήθηκε** καί σέ ἐρώτηση τῶν συνασκητῶν γιατί τὰ πρῶτα (ἁμαρτήματα) τὰ δέχθηκε, ἐνῶ τὸ ὅτι εἶναι αἰρετικὸς τὸ ἀρνήθηκε, αὐτὸς **ἀπάντησε**: Τὰ πρῶτα τὰ δέχομαι, διότι ὠφελοῦν τήν ψυχὴ (ἀποκτώντας ταπεινώση δεχόμενος ψευδεῖς προσβολές). Τό νά πῶ, ὅμως, ὅτι εἶμαι **αἰρετικός, αὐτό εἶναι χωρισμός ἀπὸ τόν Θεό, καί δέν θέλω νά χωριστῶ ἀπὸ τόν Θεό!!**

35. “Μέ τήν αἵρεση **βλασφημεῖται ὁ ἴδιος ὁ Χριστός**, ὁ ὁποῖος καταδικάζει τήν αἵρεση καί κατέστησεν **ἀκοινώνητους** τοὺς αἰρετικούς” (**Μέγας Ἀθανάσιος** – πρὸς Σεραπίωνα ἐπιστολή).

36. “Ἡ αἵρεση εἶναι **μεταδοτικὴ ἀσθένεια**, καί οἱ συνειδητὰ αἰρετικοὶ ἀδιόρθωτοι. Ἀπαξ καί εἰσαχθεῖ στὰ τῆς πίστεως κάποια **καινοτομία**, γεννᾷ συνεχῶς **νέες αἱρέσεις**, καί δέν **σταματᾷ πούθενά**” (Ἱερὸς **Χρυσόστομος** 347-407 μ.Χ. – Ὑπόμνημα εἰς τήν πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολή – τομ. 62, σελ. 628).

γ) “ΑΙΡΕΤΙΚΟΙ”

36. “**Λύκοι βαρεῖς** διασπῶντες τό ποιμνιον” (Ἐπιστολή 90, **Ἁγ. Βασίλειος**) “**Χριστέμποροι** γάρ οἱ τοιοῦτοι, καί οὐ **Χριστιανοί** – μόνον μὴ ἐξαπατηθεῖτε ἀπὸ τὰς ψευδολογίας των” (**Μέγας Βασίλειος** – Ἐπιστολή 240 πρὸς Νικοπολίτες).

37. “Κούφιοι λύκοι, ἐνεοὶ κύνες, προκόψαντος δέ τοῦ χρόνου, καί τῆς Συντελείας ἐγγιζούσης, πλείονες καί χαλεπώτεροι ἔσονται” (**Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς** 150-216 μ.Χ. στίς Διδαχές τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων).

38. “Οἱ Αἰρετικοὶ εἶναι **ἄγευστοι τῆς θείας Ἐπιστήμης**. Οἱ σύλλογοί τους εἶναι **μολυσμένα καί βέβηλα ἐργαστήρια** – **πύλες θανάτου**. Προκαλοῦν διαγμούς καί θλίψεις στοὺς πιστοὺς” (**Ἁγιος Κύριλλος**).

39. “Αἰρετικοὶ ὀνομάζονται ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἡ διαφορά παρευθὺς καί ἀμέσως εἶναι **περὶ τῆς εἰς Θεὸν Πίστεως**, ἥτοι οἱ κατὰ τήν πίστιν καί τὰ δόγματα χωρισμένοι καί ἀπομεμακρυσμένοι ἀπὸ τοὺς Ὁρθοδόξους” (**Ἁγ. Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης** 1749-1809 μ.Χ. – εἰς **Πηδάλιον** σελ. 588).

40. “Μὴν προσέχεις στά καλὰ τους λόγια, οὔτε στήν ψεύτικη ταπεινοφροσύνη τους. Γιατί εἶναι **φίδια καί γεννήματα ὀχιάς**” (**Ἁγ. Κύριλλος Ἱεροσολύμων** 313-387 μ.Χ. – Κατήχηση ΣΤ).

41. “Αἰχμαλωτίζουν ἐκείνους πού δέν ἔχουν πείρα τῆς πίστες **μηχανορραφώντας** τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ” (**Ἁγ. Εἰρηναῖος** – 2^{ος} – 3^{ος} π.Χ. αἰών) (Εἰς Ἐλεγχον καί Ἀνατροπὴ τῆς Ψευδωνύμου γνώσεως – βιβλίον Α1).

42. “**Λύκοι μέ νύχια καί δόντια**, πού περιφέρονται μέ **ἐνδύμα προβάτου**, ἐξαπατώντας μέ τήν **ἐμφάνισή** τους ἀθώους” (**Ἁγ. Κύριλλος Ἱεροσολύμων**).

43. “Ἀγαπητοί μου, λίγο ἢ πολὺ **τό ψέμα εἶναι τοῦ σατανᾶ**. Καί **πίστη στὸν σατανά** λίγη ἢ πολλή δέν **ἐπιτρέπεται**. Ὁ Χριστὸς θέλει **ὅλη** τὴν πίστι μᾶς **θερμουργόν** καί ζέουσιν. Ὁ Ἐπινοών τὰς αἱρέσεις εἶναι ὁ **διάβολος**” (**Μέγας Ἀθανάσιος** 298-373 μ.Χ.).

44. “Μέ τήν **ἡθικολογία καί τὴν εὐλογιστία** τους, ἐξαπατοῦν τίς καρδιές τῶν **ἀπονήρευτων** ἀνθρώπων, καλύπτοντας κάτω ἀπὸ τὸ χριστιανικὸ τους ὄνομα, σάν κάτω ἀπὸ μέλι, τὰ **δηλητηριώδη βέλη** τῶν ἀσεβῶν δογμάτων” (**Κύριλλος Ἱεροσολύμων** – ΕΠΕ 1, 133 – 135, 313 – 387 μ.Χ.).

45. “**Διαστρέφουν** τίς Γραφές, διαβάζον καί **συκοφαντοῦν** τοὺς ἁγίους, χρησιμοποιοῦν ἀπάτη” (**Μέγας Ἀθανάσιος** – Πρὸς Ἐπισκόπους Αἰγύπτου).

46. “**Ἀντίχριστοι, μισροὶ καί σοφιστές**” (**Ἁγ. Ἀναστάσιος Σιναΐτης** 7^{ος} αἰών).

δ) “ΔΟΓΜΑ – ΠΙΣΤΙΣ ΜΑΣ

47. “Ὅλαι αἱ πίστεις – εἶναι ψεύτικες. Τοῦτο ἐκατάλαβα ἀληθινόν, ὅτι μόνη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν εἶναι καλὴ καί ἁγία (**Ἁγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός**).

48. “**Βάση, οὐσία, τῆς πίστες** μᾶς εἶναι **τό κήρυγμα** τῆς ἐν Χριστῷ Σωτηρίας” (Ἱερὸς **Χρυσόστομος** – εἰς τὴν Παραβολὴν – κόκκου σινάπεως καί γιὰ τὴν ζύμη).

49. “**Νά λαμβάνετε μόνο τὴν Χριστιανικὴ Τροφή**, καί **νά ἀπέχετε ἀπὸ τὰ ξένα βότανα**, γιατί αὐτὰ εἶναι αἵρεση” (**Ἁγ. Ἰγνάτιος Ἀντιόχειας** – 107 π.Χ. – Πρὸς Τραλλιανούς 6).

50. “Ὅποιος παραποιεῖ μέ τεχνάσματα τὰ Λόγια τοῦ Κυρίου, σύμφωνα μέ τίς δικές του ἐπιθυμίες, καί **λέγει ὅτι δέν ὑπάρχει οὔτε ἀνάσταση οὔτε κτίσις**, αὐτὸς εἶναι **πρωτότοκος τοῦ Σατανᾶ**” (**Ἁγ. Πολύκαρπος Σμύρνης**, 167 μ.Χ.).

51. Ὁ **Ἱερὸς Χρυσόστομος** (Λόγος περὶ Ἀγάπης PG 57, 405) παρομοιάζει τὴν μικράν ἀπόκλινιν ἀπὸ τὴν ὀρθήν πίστιν (δόγμα), μέ ἐκεῖνον πού **κόβει μικρὸν μέρος ἀπὸ κάποιο βασιλικὸν νόμισμα**, πλὴν ὅμως **καθιστᾷ κίβδηλον, ὅλον τὸ νόμισμα**, παρότι ἀφήρησεν, μικρὸν μόνον μέρος, ἀπὸ τὴν μορφή τοῦ βασιλέως.

52. “Τὸ κήρυγμα τῶν αἰρετικῶν πού περιέχει πλάνες, ἀλλὰ καί ἐκείνων πού κηρύττουν **δέν εἶναι ὑγιές**, οὔτε σωστό, ὅταν δέν κηρύττουν γιὰ τόν Θεό, ἀλλὰ ἀπὸ **ἐχθραν** πρὸς κάποιον ἢ γιὰ **χάρη ἄλλων**” (Ἱερὸς **Χρυσόστομος Β΄** – Πρὸς Ἀνομοίους – Περὶ Ἀκαταλήπτου).

53. “Τὰς τῶν Δυτικῶν διδασκάλων φωνάς, οὔτε ἀναγνωρίζω, οὔτε παραδέχομαι ... **διεφθαρμένοι εἰσὶν**” (**Ἁγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός** 1392-1444 μ.Χ.).

54. “**Δέν ὑπάρχει τίποτε πύο μεγαλοπρεπές γιὰ τόν Θεό**, ὅπως **λόγος καθαρὸς καί ψυχὴ τέλεια στά δόγματα** τῆς ἀλήθειας” (**Ἁγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος** – Λόγος 42, Συνακτήριος).

55. "Τό νά φιλοσοφεῖ κανεῖς περί Θεοῦ, δέν εἶναι τοῦ καθενός, γιατί αὐτό τό πρῶγμα δέν εἶναι τόσο φθηνό καί χαμηλό" (Άγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος 329-390 μ.Χ. – Λόγος ΚΖ – 3 κατά Εὐνομιανῶν).

56. "Καί ἓνα ἰώτα, ἥ μία κεραία νά θίξει κανεῖς, ἀρκεῖ γιά νά ἀκυρώσει ὁλόκληρο τό Εὐαγγέλιο" (Ιερός Χρυσόστομος, Λόγος ΡΓ 52, 429).

Ζ. Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ «ΑΠΛΟΥΣΤΕΡΩΝ» καί «ΑΠΟΝΗΡΕΥΤΩΝ – ΑΦΕΛΩΝ» ΑΙΡΕΤΙΚΩΝ – (Η ΕΝΔΕΛΕΙΓΜΕΝΗ ΣΤΑΣΗ ΜΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΘΕΟΦΟΡΟΥΣ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

(Σημείωση: Συνήθως αὕτη ἡ κατηγορία αἰρετικῶν, δέν μᾶς πλησιάζει καν, καί – ὅπωςδήποτε – δέν δημιουργεῖ προβλήματα στό ποίμνιον τῶν πιστῶν).

57. "Σκοπός τῆς διακονίας μας εἶναι ἡ ἐπιστροφή τῶν πεπλανημένων καί ἡ προστασία τῶν λογικῶν προβάτων. Ὅχι σφαγές, αἵματα, δυναμικά μέτρα, συντριβή, ἐξουθένωση! Τίποτε ἀπό ὅλα αὐτά! Μόνον ἀγάπη, διδασκαλία, προσέγγιση, σωτηρία" (Ιερός Χρυσόστομος).

58. "Οἱ κακές συναναστροφές, καταστρέφουν τά καλά ἤθη. Φεύγετε ἀνάμεσα ἀπό αὐτούς, λέγει ὁ Κύριος" (Ιερός Χρυσόστομος).

59. "Μόνον οἱ κακοί ποιμένες δέν ἐπαναφέρουν πίσω αὐτόν ὁ ὁποῖος ἔχει πλανηθεῖ, οὔτε ἀναζητοῦν ἐκεῖνον πού ἔχει χαθεῖ, καί δέν διαφυλάσσουν τό ἰσχυρόν" (Άγ. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος – ΕΠΕ τ. 1 σελ. 158 παράγρ. 66).

Η. Η ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΛΗΡΟΥΣ ΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ (ΑΙΡΕΣΙΑΡΧΕΣ, ΗΓΕΤΕΣ, ΠΡΩΤΟΣΤΑΤΟΥΝΤΕΣ, ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΟΥΣ)

(Σημείωση: αὐτοί εἶναι σήμερα τό πλεῖστον, μέ ὅσους συνδιαλέγεται ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας).

60. "Ἡ διάσπασις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητος, μέγα ἀνοσιούργημα ἐστὶ, καί τοῦτο, παροξύνει τόν Θεόν. Πάντων ὀλεθριώτερον, τό διασπᾶσθαι τήν Ἐκκλησίαν, τοῦτου δ' ἔνεκεν, οὐδέ μαρτυρίου αἵμα, ταύτην δύνασθαι ἐξαλείφειν τήν ἁμαρτίαν" (Άγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, Ομιλ. ΙΑ' εἰς Ἐφεσίους).

61. "Ἄν οἱ αἰρετικοί δέν ἀντέχουν τοὺς καυστικούς (ἀλλά μή αὐθαίρετους) χαρακτηρισμούς μας, ὥς πρὸς αὐτούς, ὥς παύσουν νά κάνουν καί νά λέγουν ἐκεῖνα πού μᾶς ἀναγκάζουν νά τοὺς ὀνομάζουμε ἔτσι, γιά νά ἀποσύρουμε καί ἐμεῖς, τοὺς χαρακτηρισμούς αὐτούς" (Ιερός Χρυσόστομος, περί Ἀκαταλήπτου – Λόγος Β).

62. "Ἡ συναναστροφή μέ ἀνθρώπους κακοὺς μολύνει κατὰ πάσαν ἀκαθαρσίαν κάθε ψυχῆ, ἥτις ἂν ἁγιάται αὐτῶν. Καί τοιοῦτοι κακοί εἰσὶν οἱ τά ὀρθά διαστρέφοντες καί τοῖς ἀπλουστέροις τόν ὀλεθρον πρόξενον εὐηγοῦντες λόγον" (Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Περί τῆς ἐν Πνεύματι καί ἀληθείας, προσκυνήσεως καί λατρείας) (τομ. 68, σελ. 797).

63. "Μετά ὁσίου ὁσιος ἔση, καί μετά ἀνδρός ἀθώου, ἀθῶος ἔση, καί μετά ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτός ἔση καί μετά στρεβλοῦ διαστρέψεις" (Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας – ἐναντίον Ἰουλιανοῦ).

64. "Ὡς τέκνα οὖν φωτός ἀληθείας, φεύγετε τόν μερισμόν τῆς ἐνότητος καί τάς κακοδιδασκαλίας τῶν αἰρεσιωτῶν, ἐξ ὧν μολυσμός ἐξῆλθεν εἰς πᾶσαν τήν γῆν" (Άγ. Ἰγνατίος Ἀντιοχείας, ὁ Θεοφόρος 107 μ.Χ. – Ἐπιστολή 6^η).

65. "Εὐσεβὴς μετά αἰρετικοῦ μήτε κατ' οἶκον συμπροσευξέσθω. Τίς γάρ κοινωνία φωτί πρὸς σκότος; (Άγιος Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς 150-216 μ.Χ. – εἰς τίς Διαταγές τῶν Ἁγ. Αποστόλων).

66. "Ἐπειδὴ οἱ αἰρετικοί ἀποκρύπτουν μέ παραπλανητικά λόγια τήν αἵρεση γιά νά ἐξαπατήσουν, γι' αὐτό ἐμεῖς πρέπει νά τήν ἀποκαλύπτουμε, νά τήν κάνουμε γνωστή" (Μέγας Ἀθανάσιος – Ἐπιστολή πρὸς Ἐπισκόπους Αἰγύπτου, κεφ. 11, σελ. 50). "Οἱ αἰρετικοί ἄγράφουσι ... πρὸς ἀπάτην τῶν ἀνθρώπων, ἵνα ... ἔχουσι χώραν ἐπεκτείνειν τήν αἵρεσιν, ὥς γάγγραιναν ἔχουσιν νομὴν πανταχοῦ" (Μέγας Ἀθανάσιος, Ἐπιστολή πρὸς Ἐπισκόπους).

67. "Ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ἔλεγγε τοὺς μή ὀρθοποδοῦντας πρὸς τήν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου" (Μέγας Βασίλειος – Ἐπιστ. 250 πρὸς Πατρόφιλον – Ἐπίσκοπον Αἰγῶν).

68. "Στά δογματικά θέματα ἡ σιγή εἶναι ἐπικίνδυνον πρᾶγμα, ἀφοῦ συντελεῖ στήν ἐπικράτηση τῆς αἵρεσης. Γι' αὐτό ἀναγκάζομαι νά ἀπαντήσω πρὸς διόρθωσιν καί ἀνατροπὴν τῶν ἀνοήτων αἰρετικῶν δοξασιῶν" (Άγ. Γρηγόριος Νύσσης 335-394 μ.Χ. – Περί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τ. 3, σ. 90).

69. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός (676-749 μ.Χ.) παραγγέλλει "νά μὴ δίνουμε τήν θεία μετάληψη στοὺς αἰρετικούς, οὔτε νά λαμβάνουμε τήν δική τους" - "Μὴ δώτε γάρ, τά ἅγια τοῖς κυσίν" φησὶν ὁ Κύριος, «μηδὲ ρίπτετε τοὺς μαργαρίτες ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων» ἵνα μὴ μέτοχοι τῆς κακοδοξίας καί τῆς αὐτῶν γενόμεθα κατακρίσεως» (Περί τῶν ἁγίων καί ἀχράντων μυστηρίων, κεφ. ιγ' (π6)).

70. Ἡ μετάληψη τῶν αἰρετικῶν εἶναι φάρμακο «μελαῖνον καί σκοτίζον» τήν ψυχὴ (Άγ. Θεόδωρος Στουδίτης, 759-826 μ.Χ., ἐπιστ. κδ – Ἰγνατίω τέκνῳ Ι, 9-10) καί συνεχίζει: ἀπαγορεύεται αὐστηρά ἡ ἐπικοινωνία μέ αἰρετικούς, ἀκόμη δέ, καί νά συντρώγομε μαζί τους (Θ. Στουδίτου – Ἐπιστ. Θεοφίλου ἡγουμένου ἐπιστ. 39, Ι – 52-56).

71. "Ὅλοι ἀνεξαίρετως οἱ διδάσκαλοι τῆς ἐκκλησίας, ὅλες οἱ θεῖες γραφές, μᾶς προτρέπουν νά ἀποφεύγουμε τοὺς ἐτερόφρονες, καί νά μὴ ἔχουμε κοινωνία μέ αὐτούς" (Άγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός 1392-1444 μ.Χ. – ΡΓ 160, 1097 ΑΒ, 105 c), καί συνεχίζει ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός: «Φευκτέον αὐτούς, ὥς φεύγει τίς ἀπό ὄφεως ... ὥς Χριστοκαπήλους καί Χριστεμπόρους – οὔτοι γάρ εἰσι, κατὰ τόν θεῖον Ἀπόστολον, οἱ πορισμόν ἡγούμενοι τήν εὐσέβειαν» (Φειδᾶ Βλ. – Ἐκκλ. Ἱστορία, τ. ΙΙ, σελ. 439-440).

72. Κατὰ τόν Ἅγιον Συμεών, Ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης (β' ἡμισυ ΙΔ' αἰῶνος – 1429 μ.Χ.) "ἀπαγορεύεται καί ὁ συνεκκλησιασμός μέ τοὺς αἰρετικούς" (ἐρμην. Περί τοῦ θείου ναοῦ, κεφ. κη') καί συνεχίζει «τό μνημόσυνο τοῦ αἰρετικοῦ εἶναι μολυσμός»).

73. "Ἀπομακρυνθεῖτε ἀπὸ τοὺς αἰρετικούς καί ψευδοδιδασκάλους καί προσκολληθεῖτε σταθερώτερα στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Αὐτό νά συμβουλευέτε καί τοὺς ἄλλους Χριστιανούς. Ἀρκετά ἀκούσατε ἀπὸ τόν κακόδοξο, καί ἀρκετά ταλαιπωρήσατε τ' αὐτιά σας μέ τά γλυκανάλατα λόγια του. Φτάνει πιά! Σέ τίποτε τό καλό δέν θά σᾶς ὀδηγήσει" (Ὁσιος Θεοφάνης ὁ Ἐγκλειστος, 1815-1894 μ.Χ.).

74. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἀποφεύγουν διὰ τῆς «παρατήσεως» (δηλαδή διὰ πλήρους ἀποκοπῆς τοὺς ἀπὸ κάθε Ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν) ὄχι μόνον τοὺς ζῶντας αἰρετικούς, ἀλλά καί τοὺς τεθνεώτας!» (Μελέτιος, Μητροπ. Νικοπόλεως 1933-2012 μ.Χ. – εἰς τὰ Πρακτικά τῆς Ε' Οἰκουμενικῆς Συνόδου) – δηλ. "ἐπιβάλλεται νά ἐλέγχωμεν, πᾶν ὅ,τι ἐκεῖνοι εἶπον κακῶς".

75. Τέλος, ως προς τούς διαλόγους μετά των έτεροδόξων καί αίρετικών, οί Ἅγιοι Πατέρες συνιστοῦν νά συνδιαλεγόμεθα μέν μέ αὐτούς, ἀλλά πρέπει νά γνωρίζομεν καί νά σεβόμεθα τά ὅρια πού ἔθεσαν οί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, διά τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἁγίων καί Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καί διά τῶν συγγραμμάτων τους. Εἶναι ἀνάγκη νά πατοῦμε, ἰδιαίτέρως ὅσοι ἐκπροσωποῦν τήν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία, στό στέρεο ἔδαφος τῆς Ὁρθοδόξου Ἀγιοπατερικῆς Παραδόσεως, καί ὅπωςδήποτε νά μήν γινόμεθα ὄργανα πού θά ἐξυπηρετήσουν συνειδητά, ἢ ἔστω ἀθέλητα, πονηρές σκοπιμότητες (π. Ἀρσένιος Βλαγκόφτης – Σύγχρονες Αἱρέσεις – σελ. 276).

Θ. ΕΠΙΛΟΓΟΣ – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

76. Οἱ Ἅγιοι Θεοφόροι πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ἦσαν ἐξίσου πολέμιοι τῶν αἱρέσεων καί τῶν αἰρετικών, ὅπως καί οἱ Ἀπόστολοι τῆς Ἐκκλησίας μας.

77. Δέν ἦσαν καθόλου “ἀγαπολόγοι” καί αἰώνιοι συζητητές τῶν σκληρῶν αἰρετικῶν. Οὔτε συζητήσαν ποτέ, κάποιο ἀπό τά δόγματα τῆς πίστεώς μας «ἐπ’ ἴσοις ὅροις» μέ τούς αἰρετικούς, οὔτε ἔκαμαν “ἐκπτώσεις” στά ἱερά δόγματα τῆς πίστεώς μας, χάριν τῆς κακῆς νοουμένης «ἀγάπης» πρὸς τούς αἰρετικούς, τοὺς ὁποίους – ἐπίσης – οὐδέποτε ἀποκαλοῦσαν ὡς «ἐκκλησίες», καθότι ὁμολογοῦσαν ΜΙΑΝ ΑΓΙΑΝ, ΚΑΘΟΛΙΚΗΝ, ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ!!

78. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐπὶ τῶν θεμάτων τῶν αἱρέσεων ἀποτελοῦν τὴν πυξίδα τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως καί τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί ὅποιαδήποτε συζήτηση χωρὶς αὐτές τίς δύο βάσεις – πυξίδες μας, σημαίνει ἄρνηση τῆς Πίστεώς μας.

79. Καί εἰς τά θέματα ἀντιμετωπίσεως τῶν Αἱρέσεων καί τῶν Αἰρετικῶν, οφείλομε νά ὑπακούωμε εἰς τά κελεύσματα τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, ἀποφεύγοντας κάθε ἄλλην ὑποπτην, ἢ λεγομένην «Μεταπατερικὴν Θεολογίαν».

80. «Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν» (Συνοδικὸν τῆς Ὁρθοδοξίας).

81. Δι’ αὐτὴν τὴν πίστιν μας, ἀγωνίστηκαν μέ παρρησίαν, καί μέχρις αἵματος πολλάκις, οἱ πυρφόροι ἀγωνισταί, Ἅγιοι Πατέρες καί Μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀπὸ τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων μέχρι σήμερα.

82. Ἄς εἶναι, λοιπόν, καί δι’ ἡμᾶς, οἱ Ἅγιοι Πατέρες καί, οἱ φωτεινοὶ Ὁδοδείκτες τῆς ζωῆς μας, καί τά Μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου, πού ὀρθοτόμησαν τὸν Λόγον τῆς Ἀληθείας, εἰς τοὺς Αἰῶνας τῶν Αἰώνων. Ἀμήν!

Ἐπιμέλεια:

Κώστας Ἐλ. Πετρόπουλος
τ. Δικηγόρος παρ’ Ἀρείῳ Πάγῳ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ: 6977582800

CΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩC

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC ΠΑΤΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν

κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC ΠΑΤΡΩΝ

N. Βότση 34, Τηλ.: 2610-320.602, Fax: 2610-279.533 email: i-m-patron@otenet.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟC ΕΚΔΟCΕΩΝ

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γ. Παλασταύρου

ΥΠΕΥΘΥΝΟC ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Π. Κούλης, Ψηφιακές Εκτυπώσεις, email: paulkoulis@gmail.com